

EXCURSIÓ A LA COMARCA DEL BERGUEDÀ

16/05/2026

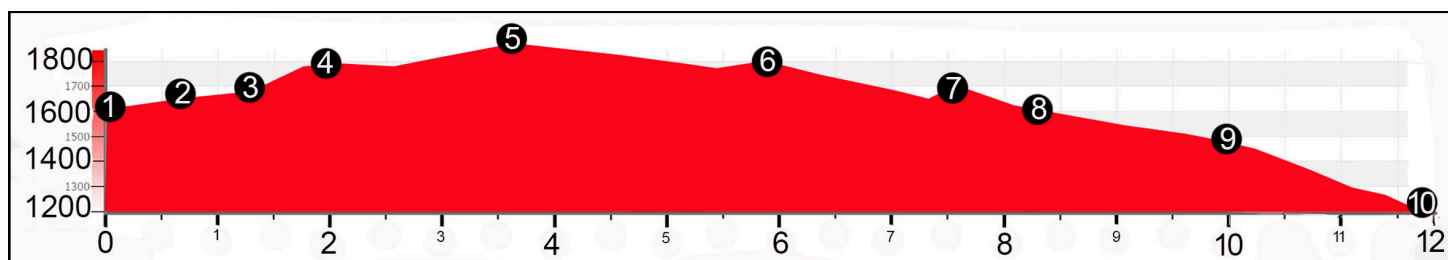
Gósol/carretera C-563, font i coll de Tarrers, el Collell, refugi Estasén, mirador de Gresolet i Saldes.

Associació Excursionista d'Etnografia i Folklore

c.Pou de la Figuera,15, bxs. 08003Barcelona - tel:623 422 942

c/e: infoaeef@gmail.com - www.aeef-barcelona.org/camidesantjaume

Sortida i arribada de Barcelona: Xamfrà dels carrers Consell de Cent i Lepant) (Metro L2 Monumental, a 100 metres i L5 Sagrada Família, a 300 metres i Tram F4 Monumental).

Hora de sortida: 7:00 h

Menjars a càrrec dels/de les participants: Esmorzar en àrea de servei o similar i dinar al final de la caminada

Longitud: 12,0 km. **Durada:** 3.0 h. **Desnivell acumulat:** 280 m de pujada i 645 m de baixada.

Itinerari: Carretera C-563 (1575 m) (1), font de Tarrers (1630 m) (2), torrent de la Coma dels Caners (1635 m) (3), la Portella (1760 m) (4), font de la Roca (1760 m), el Collell (1840 m) (5), coll del Pi Ajagut (1770 m)(6), font de Padellars (1735 m), refugi Lluís Estasén (1640 m) (7), mirador de Gresolet (1580 m) (8), font Seca (1510 m) (9) i Saldes (1215 m) (10).

Recorregut a peu:

Després de Gósol ens desplaçarem amb l'autocar fins al punt quilomètric 12,7 de la de la carretera C-563 que ens permetrà iniciar l'excursió a un nivell més alt que des del poble i amb més comoditat.

Des de la carretera prendrem una pista que en suau pujada ens portarà al coll i font de Tarrers, un bell indret amb ramats de vaques que pasturen i zona de pic-nic.

A continuació vindrà un tram planer per una pista i després un camí que ens portarà a creuar a gual el torrent de la Coma dels Caner, tot seguit per un camí per dins el bosc farem una llarga i forta pujada fins a la Portella, un pla herbat d'alta muntanya amb belles vistes sobre les muntanyes veïnes: la serra del Cadí, el Pedraforca, etc., des de la Portella el camí continua més planer amb belles vistes i en trams per dins el bosc ens portarà a la font de la Roca, des de la qual, amb una breu pujada arribarem al Collell, el punt més alt de l'excursió. Les vistes sobre les muntanyes de l'entorn són espectaculars. A partir del Collell emprendrem una llarga baixada per pista sense cap dificultat, creuarem el coll del Pi Ajagut i deixarem a l'esquerra la font de Padellars; en un punt senyalitzat deixarem la pista i pujarem per un camí que ens portarà al refugi Lluís Estasén, punt emblemàtic de les ascensions i escalades al Pedraforca, des del refugi baixarem per un camí per dins el bosc que ens portarà a la pista que hem deixat, anirem a l'esquerra visitar el mirador de Gresolet on una meravella de panoràmica ens envoltarà. Tomarem al punt d'arribada a la pista des del refugi i continuarem la davallada per ella, després de la font Seca deixarem la pista i prendrem un camí que baixa a l'esquerra i que ens portarà a Saldes, final de l'excursió.

PUNTS INTERESSANTS E L'ITINERARI

Àrea de Font de Tarrers

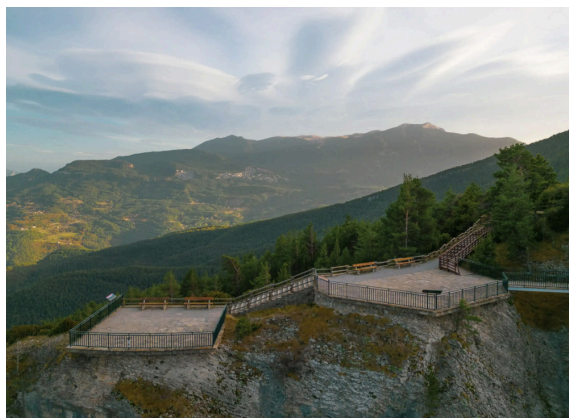
Està situada al Coll de Font Terrers i ofereix unes vistes espectaculars de la vall de Gósol i de la cara sud del Cadí. Encara que no disposa d'ombra, aquesta àrea de pícnic és una opció encantadora, especialment en dies de bon temps, quan es poden gaudir plenament de les panoràmiques. Les instal·lacions estan ben equipades amb una font d'aigua, taules i barbacoes, proporcionant tot el necessari per a una experiència de pícnic completa.

La Font de Terrers, disposa de tres brocs on surt abundant aigua tot l'any, en cas de molta sequera sols funcionen els dos principals.

Refugi Lluís Estasén

Fou inaugurat el 26 de juny de 1949, dos anys després de la mort de l'escalador Lluís Estasén, aquest equipament es construí a la Jaça dels Prats un esplèndid prat als peus de la desafiant paret rocallosa del Pedraforca, una de les muntanyes més emblemàtiques del país. Al 1977 s'hi va fer una important remodelació i ampliació. Actualment l'equipament té una capacitat de 35 places repartides en dues habitacions situades a la primera planta de l'edifici, un bucòlic xalet de muntanya de pedra.

Mirador de Gresolet

La plataforma d'aquest mirador està suspesa sobre un cingle de quasi 200 metres. Al fons de la vall, el santuari de Gresolet sembla una miniatura en aquest escenari gegantí. Si de dia ja és espectacular, de nit també és un lloc excel·lent per gaudir de les estrelles, ja que està reconegut com un dels indrets amb cel nocturn de qualitat. Les vistes de la cara nord del Pedraforca també són tot un espectacle.

Longitud de la passera: 60 m.

Paviment: passera de fusta tractada amb sòcol, de 90 cm d'amplada mínima, amb dues zones d'encreuament i descans, i replans cada 10 metres de rampa.

Es tracta d'una balconada construïda a la falda del Pedraforca des d'on es gaudeix d'unes vistes impressionants sobre la vall de Gresolet.

Properes activitats.

30 de maig: Cantonigròs - Santuari de Cabrera - Cantonigròs

Podeu obtenir informació a través del web: <https://www.aeef-barcelona.org> i del tel. 623 422 942, Sra. Montserrat de 18,30h a 20,30 h

Saldes

L'origen del nucli urbà de Saldes es remunta a l'Edat Mitjana, quan els francs establiren una frontera als Pirineus en resposta a la invasió sarraïna. Moltes persones de les zones properes es van posar sota la protecció dels francs, com els de Girona el 785, els de l'Alt Urgell i els de la Cerdanya el 789. L'any 798 els francs van ocupar el Berguedà i nomenaren comtes per organitzar els territoris, entre els quals destaca Guifré el Pelós que va repoblar les terres de l'interior de Catalunya, fet que provocà la retornada de la gent que havia fugit arran de l'ocupació sarraïna.

El nom del municipi es documenta per primer cop l'any 839 en l'acta de consagració de la Seu d'Urgell, on apareix amb el nom de Sallices. Al segle XI s'esmenta ja el castell de Saldes. Al segle següent ja es trobava en possessió dels barons de Pinós, senyors del lloc de Saldes, que sovint hi residien. El primer document que parla del castell és datat entre els anys 1068 i 1095, quan un tal Galceran presta homenatge al comte Guillem Ramon de Cerdanya, comte del Berguedà, pels castells que tenia al seu feu, entre ells el de Saldes. El 1117 o 1118, el comte Bernat Guillem va morir sense descendència i el comtat es va unir al de Barcelona, jurant Galceran de nou fidelitat a Ramon Berenguer III.

A mitjan segle XIII es confirma l'existència de dues esglésies a Saldes, la del castell dedicada a Santa Maria, i la del poble dedicada a Sant Martí i considerada la principal al segle XIV. Ho palesa el fet que Galceran IV de Pinós en el seu testament deixa 100 sous a Sant Martí i només 50 a Santa Maria.

El castell segueix habitat al segle XIV. Entre 1306 i 1316 les tropes de Jaume II l'ocuparen en el context de la guerra entre aquest i Pere I Galceran de Pinós.

Amb el descobriment d'un gran jaciment de carbó a finals del segle XIX comença l'activitat minaire. Aquesta activitat es convertí en la més important del poble i provocà la seva explosió demogràfica. Durant el franquisme arribaren al poble molts miners i les seves famílies, provinents de les mines d'Astúries degut, sobretot, a què el règim franquista "desterrava" a aquests miners per la seva ideologia sindicalista i per les vagues que s'hi havien provocat. Aquest fet provocà la construcció d'un quarter de la Guàrdia Civil en el poble.

L'activitat minera del poble s'ha mantingut fins a l'any 2008 en què la mina es va clausurar.

El massís del Pedraforca

És una de les muntanyes mítiques dels excursionistes i, sobretot, dels escaladors, ja que als temps heroics dels inicis de l'escalada a Catalunya les dificultats de la cara nord a l'hivern en feien l'ascensió una gesta comparable a les més famoses escalades hivernals dels Alps. Tot i això, també hi ha itineraris per pujar caminant o amb alguna grimpada fàcil.

Està formada per dos pollegons, el Pollegó Superior té una altitud de 2.506 m (amb un cim secundari, el Calderer de 2.497 m i el Pollegó Inferior de 2444 m. Entre els dos pollegons hi ha l'Enforcadura, que se situa a 2.356 m, per la qual discorre una tartera espectacular.

Els pobles del voltant són Gósol (a l'oest) i Saldes (a l'est); el Pedraforca fa de límit entre els seus dos termes i també, per tant, entre la província de Barcelona i la de Lleida malgrat que ambdues poblacions es trobin a la comarca del Berguedà.

La diversitat de boscos i prats del massís acull una fauna rica en la qual dominen clarament les espècies pròpies dels ambients alpins i de muntanya.

L'alçada del massís possibilita la diferenciació de dues zones climàtiques, amb una influència determinant sobre les diverses comunitats vegetals establertes: fins a 1500-1700 m hi ha un clima típic de muntanya mitjana plujosa, per sobre d'aquell límit s'inicia el domini climàtic de la muntanya subalpina.

El massís de Pedraforca està declarat paratge natural d'interès nacional i l'entorn forma part del Parc Natural del Cadí-Moixeró.

